

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

No. 8

BESLUIT van 10 Januari 1951 tot uitvoering van de artikelen 13, lid 2 en 3, en artikel 33 van de Warenwet (Staatsblad 1935, No. 793). (Besluit Warenwetn.cht.)

WI JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken, dd. 25 November 1950, No. 2223, afdeling Volksgezondheid I;

Gelet op artikel 13, lid 2 en 3, en artikel 33 der Warenwet (Staatsblad 1935, No. 793), gewijzigd bij de wet van 19 Juli 1950 (Staatsblad No. K 299), en op artikel 2 van laatstgenoemde wet;

De Raad van State gehoord (advies van 19 December 1950, no. 45);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Sociale Zaken van 2 Januari 1951, No. 3794, afdeling Volksgezondheid I;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

a. „centrale gemeente”: gemeente, in welke een keuringsdienst, als bedoeld in artikel 2 der Warenwet (Staatsblad 1935, No. 793), is gevestigd;

b. „kringgemeente”: gemeente, die binnen het gebied van een keuringsdienst ligt.

Artikel 2

Als bedrijf in de zin van artikel 13, lid 2, der Warenwet (Staatsblad 1935, No. 793) wordt aangewezen ieder bedrijf, waarin eet- of drinkwaren in de zin van artikel 1 dier wet worden voortgebracht of verkocht, met uitzondering van:

a. land- en tuinbouwbedrijven;

b. bedrijven, waarin uitsluitend meel, granen, zaden of peulvruchten anders dan rechtstreeks aan verbruikers worden verkocht;

c. bedrijven, waarin uitsluitend groenten, veldvruchten, ooft of andere land- en tuinbouwproducten, al dan niet ingemaakt, worden verkocht;

d. aardappelmeelfabrieken, beetwortelsuikerfabrieken, gist- en spiritusfabrieken, glucose en stroopfabrieken, suikerraffinaderijen, ijsfabrieken niet vallende onder het Consumptieijbesluit (*Staatsblad* 1934, No. 240), en zoutziederijen;

e. pluimveehouderijen, die niet rechtstreeks waren aan verbruikers verkopen, en bijenhouderijen, die uitsluitend waren verkopen, welke in eigen bedrijf gewonnen of bereid zijn, en niet rechtstreeks waren aan verbruikers verkopen;

f. visserijbedrijven, die uitsluitend de visvangst beoefenen en die, voor zover de zee- en kustvisserijbedrijven betreft, hun gehele vangst op een afslag doen verkopen, en voor zover binnenvisserijbedrijven betreft, niet rechtstreeks vis of viswaren aan verbruikers verkopen;

g. bedrijven van melkveehouders, die niet tevens melkverkoper zijn in de zin van het Melkbesluit (*Staatsblad* 1929, No. 43);

h. fabrieken van andere melkproducten, dan die, welke vallen onder het Melkbesluit (*Staatsblad* 1929, No. 43);

i. bedrijven, waarin geen drinkwaren en geen andere eetwaren worden verkocht dan die, welke in hoofdzaak gom of gelatine bevatten, met anijs- of pepermint- of een andere aetherische olie als smaakgevend bestanddeel;

j. bedrijven, waarin eet- of drinkwaren worden verkocht uitsluitend voor gebruik ter plaatse in sociëteiten, verenigingslokalen, kantoren, cantines en dergelijke localiteiten, welke in de regel niet voor het publiek toegankelijk zijn;

k. bedrijven, die worden uitgeoefend in inrichtingen van onderwijs.

Artikel 3

1. Tot een bedrijf, dat is aangewezen in artikel 2 van dit besluit, worden gerekend te behoren één bereidplaats en één voor het publiek toegankelijke verkoopplaats, zowel wanneer deze zijn gevestigd in één als in meer percelen.

Onder een bereidplaats of verkoopplaats wordt mede begrepen een samenstel van bereidplaatsen of verkoopplaatsen, indien deze in één of meer gebouwen doch op één terrein zijn gelegen. Onder een voor het publiek toegankelijke verkoopplaats wordt mede begrepen een op of aan de openbare weg of het daaraan grenzend openbaar terrein zich bevindende verkoopgelegenheid — met uitzondering van automaten — waar of waaruit aan het publiek eet- of drinkwaren, als bedoeld in artikel 2 van dit besluit, worden verkocht, en welke niet herhaaldelijk wordt verplaatst.

2. Van ieder bedrijf, dat wordt uitgeoefend in een zaak, welke niet in het handelsregister is ingeschreven, wordt een recht geheven, dat bedraagt:

a. indien in het bedrijf één persoon zonder enige hulp werkzaam is twee gulden;

b. in alle andere gevallen vier gulden.

3. Van ieder bedrijf, dat wordt uitgeoefend in een zaak, welke in het handelsregister is ingeschreven, wordt, behoudens het bepaalde in lid 5 van dit artikel, een recht geheven, dat bedraagt:

a. indien de zaak is gerangschikt in de 1° klasse negen gulden;

b. indien de zaak is gerangschikt in de 2° klasse vier en twintig gulden;

c. indien de zaak is gerangschikt in de 3° klasse zes en dertig gulden;

d. indien de zaak is gerangschikt in de 4° klasse acht en veertig gulden;

e. indien de zaak is gerangschikt in de 5° klasse twee en zeventig gulden;

f. indien de zaak is gerangschikt in de 6° of in een hogere klasse tachtig gulden.

4. Indien in één zaak meer dan één bedrijf wordt uitgeoefend, worden deze voor de heffing van het recht geacht één bedrijf te vormen, behoudens het bepaalde in lid 7 van dit artikel.

5. Een in het handelsregister ingeschreven zaak, waaromtrent de Kamer van Koophandel en Fabrieken heeft beslist, dat het aan haar in het aan het heffingsjaar voorafgaande kalenderjaar verschuldigd bedrag niet wordt ingevorderd, wordt voor de heffing van het recht beschouwd niet in het handelsregister te zijn ingeschreven.

6. Met afwijking van het in lid 2 en 3 van dit artikel bepaalde wordt van restaurants, koffiehuisen, lunchrooms, bioscopen en andere gelegenheden voor openbare gemakelijkheid, waar eet- of drinkwaren al of niet voor gebruik ter plaatse worden verkocht, een recht geheven van zes gulden.

7. a. In afwijking van het bepaalde in lid 4 van dit artikel wordt van een bedrijf, als bedoeld in lid 2, met meer dan één bereidplaats en één voor het publiek toegankelijke verkoopplaats, behalve het voor deze bereidplaats en deze verkoopplaats krachtens lid 2 gegeven recht, voor elke meerdere bereidplaats of voor het publiek toegankelijke verkoopplaats een recht geheven van vier gulden.

b. In afwijking van het bepaalde in lid 4 van dit artikel wordt van een bedrijf, als bedoeld in lid 3 met meer dan één bereidplaats en één voor het publiek toegankelijke verkoopplaats, behalve het voor deze bereidplaats en deze verkoopplaats krachtens lid 3 gegeven

recht, voor elke meerdere bereidplaats of voor het publiek toegankelijke verkoopplaats een recht geheven van tien gulden, met uitzondering van de in lid 1 van dit artikel bedoelde verkoopgelegenheden, waarvoor een recht wordt geheven van vier gulden.

8. Het recht, bedoeld in lid 3 van dit artikel, wordt geheven naar de klasse, waarin de zaak op 1 Januari van het kalenderjaar, waarover het is verschuldigd, krachtens artikel 19 der Handelsregisterwet (*Staatsblad* 1918, No. 493) is gerangschikt, onverminderd het bepaalde in lid 5 van dit artikel.

Indien ná 1 Januari van dat kalenderjaar het bedrijf is gevestigd en de zaak, waarin het wordt uitgeoefend, in het handelsregister is ingeschreven, wordt het recht geheven overeenkomstig de rangschikking bij de inschrijving.

Artikel 4

1. Het recht, bedoeld in artikel 3, is verschuldigd op 1 Januari van ieder kalenderjaar aan de kringgemeente, waarin het bedrijf wordt uitgeoefend. Indien een bedrijf ná 1 Januari wordt gevestigd, is het recht verschuldigd op de dag der vestiging.

2. Bij vestiging van het bedrijf vóór 1 Juli van het kalenderjaar, waarover het recht is verschuldigd, is het gehele jaarlijkse bedrag, bij vestiging op of ná 1 Juli van dat jaar is de helft van het jaarlijkse bedrag verschuldigd.

3. Het recht moet worden voldaan vóór het einde der derde kalendermaand, volgende op die, waarin bericht der heffing door burgemeester en wethouders der gemeente van vestiging is gericht aan hem, die het recht verschuldigd is.

Artikel 5

1. Burgemeester en wethouders der centrale gemeente zenden vóór 1 Juli van ieder kalenderjaar, en daarna zo vaak dit nodig blijkt, aan burgemeester en wethouders van iedere kringgemeente een opgaaf van de bedragen, die door elk der bedrijven, aangewezen in artikel 2 van dit besluit, over dat jaar in hun gemeente verschuldigd zijn overeenkomstig de bepalingen van artikel 3 van dit besluit.

2. Burgemeester en wethouders van de kringgemeente zenden onverwijld na ontvangst van de in lid 1 van dit artikel bedoelde opgaaf bericht der heffing aan hen, die het recht verschuldigd zijn, zomede afschrift van de opgaaf aan de ontvanger der gemeente.

3. De ontvanger der kringgemeente zorgt voor de invordering van het verschuldigde recht in die gemeente. Daarop is het bepaalde in de artikelen 291 tot en met 295 der Gemeentewet van overeenkomstige toepassing.

4. De ontvanger zendt op de eerste werkdag van iedere maand een opgaaf van het door hem ingevorderde recht en van de aanslagen in het recht, die hij niet heeft kunnen invorderen, aan burge-

meester en wethouders der centrale gemeente, die omtrent de invorderbaarheid van deze rechten beslissen. Tegelijkertijd zendt de ontvanger het bedrag van het ingevorderde recht aan de directeur van de keuringsdienst.

5. Het bedrag van het ontvangen recht wordt maandelijks vóór de vijftiende van de maand volgende op die, waarin de gelden zijn ontvangen, op een nader door Onze Minister van Sociale Zaken te bepalen wijze in 's-Rijks kas gestort.

Artikel 6

1. Binnen dertig dagen na de dagtekening van het in artikel 5, lid 2, van dit besluit bedoelde bericht kan degeen, wie het bedrijf behoort, en die bezwaar heeft tegen de daarin gedane vordering, een bezwaarschrift indienen bij burgemeester en wethouders der centrale gemeente. Deze nemen zo spoedig mogelijk na ontvangst van het bezwaarschrift hun met redenen omklede beslissing, waarvan onverwijld aan de reclamant afschrift wordt gezonden. Van de ontvangst van een bezwaarschrift en van de beslissing daarop doen burgemeester en wethouders der centrale gemeente mededeling aan burgemeester en wethouders der kringgemeente, waarin het bedrijf gevestigd is.

2. Indien de reclamant geheel of gedeeltelijk in het ongelijk is gesteld, kan hij binnen dertig dagen na dagtekening en onder overlegging van de ontvangen beslissing hiervan in beroep komen bij Onze Minister van Sociale Zaken. Deze verwittigt hiervan onmiddellijk burgemeester en wethouders der kringgemeenten, waarin het bedrijf is gevestigd.

3. De beslissing van Onze voornoemde Minister is met redenen omkleed, en wordt onverwijld in afschrift toegezonden aan de reclamant en aan burgemeester en wethouders van de centrale gemeente en van de kringgemeente.

4. De indiening van het bezwaarschrift en het beroep schorten de verplichting tot voldoening van het gevorderde recht niet op.

Artikel 7

De Kamers van Koophandel en Fabrieken geven aan burgemeester en wethouders van iedere centrale gemeente en aan de directeur van de keuringsdienst de door hen verlangde voorlichting, desgevraagd schriftelijk, voor de vaststelling van het door ieder bedrijf op grond van dit besluit verschuldigd recht.

Artikel 8

Burgemeester en wethouders der centrale gemeente houden een afzonderlijke administratie van het ontvangen recht op de bedrijven

en van de jaarlijkse kosten van administratie en van inning van het recht.

Artikel 9

Als jaarlijkse kosten van administratie en inning van het recht worden uitsluitend in rekening gebracht de gedurende het kalenderjaar werkelijk gedane uitgaven voor:

- a. druk- en bindwerk voor betalingsregisters, aanslagbiljetten en verdere materiële benodigdheden;
- b. werkzaamheden uitsluitend verband houdende met het bijhouden der administratie en de aanvulling en wijziging van het kaartregister, zowel van administratieve aard als van plaatselijk controlerende aard;
- c. eventuele verzendingskosten;
- d. contrôle van de aanvullingen en wijzigingen van het kaartregister bij het bevolkingsbureau;
- e. inlichtingen van de Kamers van Koophandel en Fabrieken en van eventueel andere lichamen over de aanvullingen en wijzigingen van het kaartregister;
- f. kosten van de Gemeente-Ontvanger(s) voor de inning, waarvan het bedrag per aanslag door Onze Minister van Sociale Zaken wordt vastgesteld.

Artikel 10

1. Burgemeester en wethouders der centrale gemeente zenden, tegelijk met het verzoek om de rijksbijdrage, als bedoeld in artikel 13, lid 1, der Warenwet (*Staatsblad* 1935, No. 793), aan Onze Minister van Sociale Zaken een raming van de kosten van administratie en inning van het recht, zomede een raming van de opbrengst van het recht.

2. De geraamde kosten, in lid 1 van dit artikel bedoeld, worden door het Rijk tegelijk met de rijksbijdrage in de kosten van de keuringsdienst van waren aan de centrale gemeente betaald.

3. Burgemeester en wethouders van de centrale gemeente dragen zorg voor de betaling der inningskosten, genoemd in artikel 9, onder f, aan de kringgemeenten.

4. Een batig of nadelig verschil tussen de geraamde kosten, als bedoeld in lid 1 van dit artikel, en de werkelijke kosten over enig jaar, wordt in een volgend jaar verrekend.

Artikel 11

Jaarlijks zenden burgemeester en wethouders der centrale gemeente de verantwoording betreffende het ontvangen bedrag, de administratiekosten en de inningskosten van het recht, voorzien van de nodige toelichting, in drievoud door tussenkomst van Gedeputeerde Staten aan Onze Minister van Sociale Zaken.

Artikel 12

Dit besluit vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van de erkende provinciale keuringsdiensten, als bedoeld in artikel 33 der Warenwet (*Staatsblad* 1935, No. 793), met dien verstande, dat Ge-deputeerde Staten der provincie in de plaats treden van burgemeester en wethouders der centrale gemeente.

Artikel 13

De Koninklijke besluiten van 26 Juni 1937 (*Staatsblad* No. 850) en van 15 Augustus 1936 (*Staatsblad* No. 886) vervallen.

Artikel 14

In het Financieel besluit keuringsdiensten van waren (*Staatsblad* 1936, No. 850) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I

In het *intitulé* zomede in de *aanhef* wordt in plaats van „artikel 13” gelezen „artikel 13, lid 1 en 4,”.

II

In *artikel 4, onder c*, vervallen de woorden: „de opbrengst van het recht van de bedrijven, zomede van de kosten van heffing en inning daarvan, benevens een opgave van eventuele andere”.

III

In *artikel 6* vervallen de woorden: „Van deze uitkomst wordt afgetrokken de netto opbrengst van de heffing van het recht der bedrijven”.

IV

In *artikel 14, onder c*, vervallen de woorden: „de opbrengst van het recht van de bedrijven, zomede van de kosten van heffing en inning daarvan, benevens een opgave van eventuele andere”.

V

In *artikel 16* vervallen de woorden: „Van deze uitkomst wordt afgetrokken de netto-opbrengst van de heffing van het recht der bedrijven.”.

VI

Artikel 18 vervalt.

VII

Artikel 20 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 20

Dit besluit kan worden aangehaald als „Financieel besluit Warenwet.”.

Artikel 15

Dit besluit, dat kan worden aangehaald onder de naam „Besluit Warenwetrecht”, treedt in werking met ingang van de derde dag, volgende op die van zijn afkondiging, met dien verstande, dat:

a. het volle bedrag van het jaarlijks recht, bedoeld in artikel 13, lid 2, der Warenwet (*Staatsblad* 1935, No. 793), vastgesteld met inachtneming van het bepaalde in artikel 4, lid 2, van het onderwerpelijke besluit, voor het jaar 1950 wordt geheven over het tijdvak van 9 Augustus 1950 tot en met 31 December 1950;

b. de bepalingen van het Koninklijk besluit van 26 Juni 1937 (*Staatsblad* No. 850) en van het Koninklijk besluit van 15 Augustus 1936 (*Staatsblad* No. 886), zomede de bepalingen van het Financieel besluit keuringsdiensten van waren (*Staatsblad* 1936, No. 850), zoals dit luidt vóór de bij artikel 14 van het onderwerpelijke besluit daarin aangebrachte wijzigingen, van kracht blijven voor de heffing, de administratie en de inning van het recht over 1949 en daaraan voorafgaande jaren.

Onze Minister van Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Sankt Anton, 10 Januari 1951.

JULIANA.

De Minister van Sociale Zaken,

A. M. JOEKES.

Uitgegeven de zes en twintigste Januari 1951.

De Minister van Justitie,

STRUYCKEN.